

EVANGHELIILE

Evangheliile, în general, dezvăluie aceste trăsături ale lui Hristos nu într-un mod dogmatic (numai cea a lui Ioan are până la un anumit punct forma aceasta), ci relatează în așa fel istoria Domnului încât să-L prezinte în aceste trăsături diferite într-un mod mai viu decât dacă ele ne-ar fi fost comunicate numai sub formă de doctrină. Domnul vorbește potrivit unui caracter sau altuia; El Se poartă în felul unuia sau altuia din aceste caractere, pentru ca noi să-L vedem pe El Însuși, împlinind ceea ce aparține diferitelor poziții care știm că sunt ale Sale potrivit Scripturii.

Hristos revelat ca o Persoană pe care o cunoaștem; plinătatea harului lui Dumnezeu

Astfel, caracterul lui Hristos este mai bine cunoscut în detaliile Sale morale, potrivit cu adevărata lui însemnătate scripturistică,

potrivit planului și intenției lui Dumnezeu care sunt revelate în el; dar în același timp Hristos Însuși devine în aceste trăsături, într-un mod personal, obiectul credinței și al afecțiunilor inimii. Cunoaștem o Persoană, și nu numai o doctrină.

Prin acest mijloc prețios pe care Dumnezeu a binevoit să-l folosească, adevărurile cu privire la Domnul Isus sunt de asemenea mai mult legate de tot ce a fost înainte, de istoria Vechiului Testament. Schimbarea în căile lui Dumnezeu este legată de gloria Persoanei lui Hristos, și în legătură cu gloria aceasta a avut loc trecerea de la relațiile lui Dumnezeu cu Israel și cu lumea, la ordinea cerească și creștină. Acest sistem ceresc, având un caracter cu totul deosebit de iudaism – caracter pe care nu l-ar fi avut dacă Domnul n-ar fi venit – nu este o doctrină care anulează prin contradicție ceea ce a fost mai înainte. Când Hristos a venit, S-a prezentat iudeilor pe de o parte ca supus legii și pe de alta ca Sămânța în care promisiunile aveau să fie împlinite. El a fost respins; de aceea poporul evreu nu numai că a călcat legea, cum a făcut pe muntele Sinai,¹ dar a pierdut și orice drept la promisiuni, chiar și la promisiunile necondiționate, acestea din urmă rămânând distincte (vezi Romani 10). Dumnezeu a putut să aducă atunci plinătatea harului Său. În același timp, umbrele și imaginile și-au găsit împlinirea; blestemul legii s-a manifestat; profețiile cu privire la smerirea lui Hristos s-au împlinit; și relațiile tuturor sufletelor cu Dumnezeu – relații totdeauna atașate în mod necesar de Persoana Sa, odată ce El Se arătase – au fost puse în legătură cu poziția pe care Răscumpărătorul a luat-o în cer. De atunci ușa este deschisă națiunilor, iar intenția lui Dumnezeu cu privire la Adunare, Trupul Hristosului înălțat,

¹ Este solemn, dar instructiv, de remarcat că cel dintâi lucru pe care omul l-a făcut a fost să ruineze tot ceea ce Dumnezeu a stabilit. Astfel Noe, noul cap al lumii, s-a îmbătat. Apoi a fost vițelul de aur, când a fost dată legea, apoi preoții aduc un foc străin chiar din prima zi. Solomon a căzut în idolatrie și a ruinat împărăția. Nebucadnețar a înălțat chipul de aur și a persecutat pe slujitorii adevăratului Dumnezeu. Dumnezeu a venit în har, dar sistemul era ruinat. Așa este și cu Biserica, nu mă îndoiesc. Totul va fi refăcut într-un mod cu mult mai glorios în Cel de-al doilea Adam.

a fost revelată pe deplin. Fiu al lui David după trup și dovedit cu putere Fiul lui Dumnezeu, prin învierea dintre cei morți (Romani 1.3-4), „Hristos a devenit un slujitor al circumviziei pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească promisiunile părinților; și ca națiunile să-L glorifice pe Dumnezeu pentru îndurare“ (Romani 15.8,9). El era Cel întâi-născut dintre cei morți, Capul Trupului Său, Adunarea, pentru ca în toate El să aibă întâietatea (Coloseni 1.18).

Noua ordine de lucruri în legătură cu Persoana lui Hristos își pune pecetea pe tot ce a fost mai înainte

Gloria noii ordini a lucrurilor era atât de măreață, atât de înălțată dincolo de orice ordine pământească de dinainte, pentru că era atașată de Însăși Persoana Domnului, și de El ca om glorificat înaintea lui Dumnezeu, Tatăl Său. În același timp, ceea ce s-a petrecut și-a pus pecetea pe tot ce avusese loc mai înainte, ca pe o ordine de lucruri care avusese locul ei și fusese rânduită de Dumnezeu; pentru că Domnul Se prezentase pe pământ în legătură cu sistemul care exista înainte de venirea Sa.

Felul în care Hristos este prezentat în primele trei Evanghelii, și în Ioan

Primele trei Evanghelii ne arată prezentarea lui Hristos omului responsabil și îndeosebi lui Israel. Ioan ne prezintă caracterul divin și etern al Domnului Însuși, Israel fiind arătat chiar din primul capitol, ca cel care L-a respins și care a fost apoi împietrit și lepădat, iar lumea ca fiind insensibilă la prezența Creatorului ei; de aceea în această Evanghelie se vede pe deplin harul eficient și suveran, nașterea din nou și crucea ca temelie a lucrurilor cerești.